

Opdat de duisternis wijkt, 18, George Cutting

18. Moet er niet eerst een innerlijk werk van genade in mij gebeuren? Hoe kan ik er zeker van zijn dat Gods werk van genade en mijn bekering voldoende diep en echt zijn geweest?

De Geest van God houdt ons niet bezig met Zijn werk in ons, maar richt ons oog op Christus en Zijn werk voor ons. Het is waar dat wij geen belangstelling zouden hebben voor alles wat Christus op het kruis verworven heeft, als er geen werk van genade in onze ziel was geweest. Maar onze vrede berust niet op *onze bevrediging* over wat wij ontdekken over het werk van Gods Geest in ons. Nee, onze vrede is gebaseerd op *Gods bevrediging* over het werk dat Christus op het kruis volbracht heeft! Als wij alleen vrede konden hebben wanneer wij overtuigd waren dat het innerlijke werk van genade diep genoeg is geweest, zou geen enkele oprechte gelovige ooit vrede hebben. Zijn gebed zou altijd zijn: 'Heer, verdiep Uw werk van genade in mij'.

Zou jij bij een openbare drinkwaterfontein met dorst blijven staan om eens na te gaan of jouw dorst wel diep genoeg is, terwijl je heftig verlangt naar water? Nee toch? Jouw dorst brengt je daar, maar het water lest jouw dorst als je daar bent. Als jij je zo bewust bent van de nood van jouw ziel dat je het uitroept: 'Ik heb Jezus Christus nodig', wees er dan van overtuigd dat je hartelijk welkom bent bij Hem. 'Wie dorst heeft, zal Ik geven uit de bron van het water des levens, om niet' (d.i. gratis, zonder dat jezelf betaalt; Openb.21 : 6). 'Wie dorst heeft kome; wie wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22 : 17). Eenvoudig, bemoedigend, getuigend van genade en liefde komt deze uitnodiging voor ieder die dorst heeft tot ons op de laatste bladzijden van de Bijbel.

Ik zal geven - om niet.

Wie wil neme - om niet.

Bekering betekent het veroordelen van wat wij zijn en van wat wij gedaan hebben in het licht van wat God is. Het is het gevolg van het werk van Gods genade in ons. Iemand die in de duisternis van de avond in een modderige kuil valt, kan wel een kleine indruk van zijn bemodderde toestand krijgen als de maan achter de wolken vandaan komt en hem een beetje licht verschaft. Maar pas naarmate het licht van de aanbreekende dag toeneemt zal hij een steeds toenemend besef krijgen van zijn toestand. Zo wordt de zondaar in het licht van God tot bekering gebracht; en hoe langer hij met God leeft, hoe meer hij in het licht van de volle dag komt en hoe dieper hij zich bewust zal zijn van zijn totale onwaardigheid. Hij zal echter nooit kunnen zeggen dat zijn bekering grondig genoeg is geweest en zijn gevoel van onwaardigheid voldoende. Hoe verder ik kom, hoe meer ik ontdek dat ik slecht genoeg ben om zo'n Redder nodig te hebben, en hoe meer ik mij verwonder over de genade die bereid was zich in ontferming tot zo'n zondaar neer te buigen!

George Cutting

***Het boekje 'Opdat de duisternis wijkt'
van de vroegere Engelse evangelist George Cutting
is verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.***